

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/59

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2023/8872
Karar No. 2023/10857
Tarihi: 05.07.2023

- YILLIK ÜCRETİ İZİN
- ÇALIŞIRKEN KULLANILMAYAN YILLIK ÜCRETİ İZİN SÜRELERİNİN FESİHTE ÜCRETE DÖNÜŞECEĞİ
- İŞ SÖZLEŞMESİNİN SONA ERİŞ ŞEKLİNİN ÜCRETE DÖNÜŞEN YILLIK İZİNİ HAK EDİŞE ETKİSİNİN OLMADIĞI
- HEM HAFTA TATİLİ HEM YILLIK İZİN ÜCRETİ İSTEYEN İŞÇİNİN TOPLUCA KULLANILDIĞINI İLERİ SÜRDÜĞÜ HAFTA TATİLİ GÜNLERİ OLDUĞUNU İDDİA ETTİĞİ SÜRELERİN DÜŞÜLMESİNİN GEREKTİĞİ

ÖZETİ: 4857 sayılı Kanun'un 59 uncu maddesinde, iş sözleşmesinin herhangi bir nedenle sona ermesi hâlinde, işçiye kullandırılmayan yıllık izin sürelerine ait ücretlerin son ücret üzerinden ödeneceği hükme bağlanmıştır. Yıllık izin hakkının ücrete dönüşmesi için iş sözleşmesinin feshi şarttır. Bu noktada, sözleşmenin sona erme şeklinin ve haklı nedene dayanıp dayanmadığının önemi bulunmamaktadır.

Yıllık izinlerin kullandırıldığı noktasında ispat yükü işverene aittir. İşveren yıllık izinlerin kullandırıldığını imzalı izin defteri veya eş değer bir belge ile kanıtlamalıdır. Bu konuda ispat yükü üzerinde olan işveren, işçiye yemin teklif edebilir.

Dosyada, davacının imzasının bulunduğu 15'er günlük 06.01.2014 tarihli ve 12.06.2013 tarihli izin talep formları bulunmaktadır. Yargılama sırasında davacı asılın06.01.2014 tarihli izin talep formuna karşı beyanı

alınmış, davacı beyanında bu izinlerin biriken hafta tatilleri için verildiğini belirtmiştir. Davacının ayrıca hafta tatili alacağını talep etmesi ve bu alacağının hüküm altına alınmış olması da dikkate alındığında imzasının bulunduğu bu yıllık izin belgelerinin dikkate alınarak yıllık izin alacağının yeniden hesaplanması gerekmektedir. Hatalı değerlendirmeye hüküm kurulması bozma nedenidir.

Taraflar arasındaki alacak davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince 30.09.2021 tarihli ve 2020/2977 Esas, 2021/1502 Karar sayılı kararıyla İlk Derece Mahkemesi kararının 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (6) ncı alt bendi uyarınca kaldırılmasına ve dosyanın Mahkemesine gönderilmesine karar verilmiştir.

İlk Derece Mahkemesince yeniden yapılan yargılama sonunda, davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın taraf vekillerince istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvuruların ayrı ayrı kabulü ile İlk Derece Mahkemesi hükmü kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı taraf vekillerince temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçelerinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalıya ait yurt dışı şantiyelerinde 22.11.2011-30.07.2014 tarihleri arasında loder operatörü olarak çalıştığını, iş bitimi nedeniyle yurda gönderilen müvekkiline bir kısım ödemeler yapıldığını ancak bakiye alacaklarının ödenmediğini, fazla çalışma yapmasına, ulusal bayram ve genel tatiller ile hafta tatillerinde çalışmasına rağmen karşılığının ödenmediğini ve yıllık izin alacağının bulunduğunu ileri sürerek kıdem ve ihbar tazminatları, yıllık izin ücreti, fazla çalışma, ulusal bayram ve genel tatil ücreti ile hafta tatili ücreti ve bakiye ücretinin davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; zamanaşımı def'inde bulunarak, davacının alacaklarının eksiksiz ödendiğini, bu hususun banka kayıtları ve özlük dosyası içeriğindeki belgelerle sabit olduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının, davalı işyerinde 22.11.2011- 03.07.2014 tarihleri arasında 2 yıl, 7 ay, 12 gün çalışmasının bulunduğu, son ücretinin aylık net 3.416,32 TL, brüt 4.778,67 TL ve giydirilmiş brüt 5.205,71 TL olduğu, davacının iş sözleşmesinin iş bitimi nedeni ile sona erdirildiği, iş bitiminin işverene haklı sebeple fesih hakkını tanımayacağı, davalı işverenin davacının iş sözleşmesinin kıdem tazminatı ödenmesini gerektirmeyecek şekilde son bulduğunu ve davacıya ihbar önellerini kullandığını ispat edemediğinden davacının kıdem ve ihbar tazminatlarına hak kazandığı, davacının ödenmeyen alacaklarının bulunduğu gerekçeleriyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekilleri istinaf başvurusunda bulunmuşlardır.

B. İstinaf Sebepleri

1. Davacı vekili; davalı tarafın müvekkilinin fazla çalışma alacağını talep etmesinin önüne geçmek amacıyla aylık ücretinin bir kısmını bordrolarda fazla çalışma olarak tahakkuk ettirdiğini, bordrolardaki tahakkukların fazla çalışma olmadığını, puantaj kayıtları ve bordroların birbirini tutmadığını, hileli tahakkuklara itibar edilmemesi gerektiğini, yazılı belgelere göre hesaplama yapıldığı düşünüldüğünde takdiri indirim yapılmaması gerektiğini, %30 oranında yapılan indirimin fazla olduğunu belirterek davanın kabulüne karar verilmesi istemiyle istinaf yoluna başvurmuştur.

2. Davalı vekili; davacının ücretinin fazladan tespiti ile hesaplanan kıdem ve ihbar tazminatı alacağına hukuken isabet bulunmadığını, davacının hak etmiş olduğu tazminatların eksiksiz ödendiğini, fazla çalışma alacağının hesaplanmasının hatalı olduğunu, imzalı ücret bordrolarının kesin delil niteliğinde olduğundan sahteliği ileri sürülüp ispatlanmadıkça ödenenin üzerinde hafta tatili ile ulusal bayram ve genel tatil çalışması iddiasında bulunulamayacağını, davacı tarafça herhangi bir yazılı delil sunulmadığını, alacak kalemlerinin reddine karar verilmesi gerektiğini ve yıllık izin ücretinin bulunmadığını belirterek İlk Derece Mahkemesi kararının ortadan kaldırılması istemi ile istinaf yoluna başvurmuştur.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının bordrolardaki tahakkuk saatlerine göre hesaplanan fazla çalışma ücret alacağından tahakkukların mahsubu suretiyle yapılan hesaplamanın dosya kapsamına uygun olduğu, hesaplamalar bordrolar nazara alınarak yapıldığından tespit edilen alacak kaleminden hakkaniyet indirimi yapılmasının yerinde olmadığı, davacının Kasım 2013 bordrosunda 4.279,71 TL izin ücreti tahakkuku olduğu ve bordo karşılığı miktar davacının banka hesabına 05.12.2013 tarihinde yatırıldığından

bu ödemenin hesaplanan izin alacağından mahsubu gerektiği gerekçeleriyle davacı ve davalının istinaf başvurularının ayrı ayrı kabulü ile İlk Derece Mahkemesi hükmü kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın kısmen karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekilleri temyiz isteminde bulunmuşlardır.

B. Temyiz Sebepleri

Davacı ve davalı vekilleri; istinaf dilekçelerinde ileri sürülen gerekçeleri tekrar ederek Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozulması istemi ile temyiz yoluna başvurmuşlardır.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, davacının ücretinin tespiti, bakiye kıdem tazminatına hak kazanıp kazanmadığı, fesih şekli ve ihbar tazminatına hak kazanıp kazanmadığı, fazla çalışma, ulusal bayram ve genel tatil ile hafta tatili ücreti alacaklarının ispatı, hesaplanması ve karşılığının ödenip ödenmediği hususlarına ilişkindir.

2. İlgili Hukuk

1. 6100 sayılı Kanun'un 369 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 371 inci maddesi.

2. 4857 sayılı İş Kanunu'nun (4857 sayılı Kanun) 17, 32, 37, 41, 44, 46, 47, 53, 57, 59 ve 63 üncü maddeleri, 5718 sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkındaki Kanun'un 24 ve 27 nci maddeleri.

3. Değerlendirme

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere ve özellikle ileri sürülen temyiz sebeplerine göre davacı vekilinin tüm, davalı vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. 4857 sayılı Kanun'un 59 uncu maddesinde, iş sözleşmesinin herhangi bir nedenle sona ermesi hâlinde, işçiye kullandırılmayan yıllık izin sürelerine ait ücretlerin son ücret üzerinden ödeneceği hükme bağlanmıştır. Yıllık izin hakkının ücrete dönüşmesi için iş sözleşmesinin feshi şarttır. Bu noktada, sözleşmenin sona erme şeklinin ve haklı nedene dayanıp dayanmadığının önemi bulunmamaktadır.

3. Yıllık izinlerin kullandırıldığı noktasında ispat yükü işverene aittir. İşveren yıllık izinlerin kullandırıldığını imzalı izin defteri veya eş değer bir belge ile kanıtlamalıdır. Bu konuda ispat yükü üzerinde olan işveren, işçiye yemin teklif edebilir.

4. Dosyada, davacının imzasının bulunduğu 15'er günlük 06.01.2014 tarihli

ve 12.06.2013 tarihli izin talep formları bulunmaktadır. Yargılama sırasında davacı asılın 06.01.2014 tarihli izin talep formuna karşı beyanı alınmış, davacı beyanında bu izinlerin biriken hafta tatilleri için verildiğini belirtmiştir. Davacının ayrıca hafta tatili alacağını talep etmesi ve bu alacağının hüküm altına alınmış olması da dikkate alındığında imzasının bulunduğu bu yıllık izin belgelerinin dikkate alınarak yıllık izin alacağının yeniden hesaplanması gerekmektedir. Hatalı değerlendirmeye hüküm kurulması bozma nedenidir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeple;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgililere iadesine,

Dosyanın kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

05.07.2023 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.